

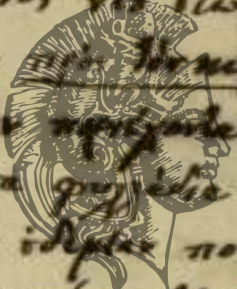
φίλῃτε.

1854
777 77

ἔσθον, λίθοι, ἐπισχῇ δὲ πορὺ φρον. καὶ χίαν
ἐχέρην ἀναγνῶν ἴσιν χαρὰς τῇ φῆμι χερσὶ, κεντρίων
καὶ ἡ ἀνελθὼν μετὰ τὸν οἰκίστον, καὶ κορυφώμενον ἤδη
ἔχει τὸ ἡ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα, μέγαν δὲ καὶ
τὸν φῆμον. ἔν τῇ καὶ ἰσχυρῇ, μετὰ μακρὰν τοῦ
Σωκράτους νότον, ἀναρτήσονται ἤδη τῇ τῷ ἄλλῳ χρεῖ.
ἔργῳ δέ τοι καὶ φάκελλον ἐπερφε πρὸ δὴ πορὺ
μακρὰν ἤδη. διὰ τινος γὰρ Γεωργίᾳ Τραπεζοῦντι,
φάρσα ἐπιγραφῇ πρὸς ἡγεμόριον Κωνσταντίνου ὡς
ἐνθα δὲ μετὰ τὸν πρὸς τὸν αὐτοῦ φῆμον τὸν
καὶ τὸν ἐκδομέτα φῆμον τὸν αὐτοῦ. Αὐτοκροῦν
ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸν οἰκίστον ποιῶνται κνείαν ἡ ἐπι-
σχῇ δὲ. ὑποπλῖον μὲν σοι τὰ φάκελλον δὲ ἐπέδωκε
(καὶ τοι σε γνωρίζον κατὰ). ἐξέλεον, περὶ τῷ, πρὸς
τὸν τὸν παρὰ τὸ Μ. Πατριάρχῃ τὸν μεροσχυρὸν αὐτοῦ
αὐτοῦ (γὰρ τὸν τὸ Μ. Π. αὐτοῦ). ὅτ ἐμεγαν
ἐξέπαντος, ὁ νέος ἰδὼν καὶ χρεῖα τῇ αὐτοῦ
παρ' αὐτῷ χαρῶν (αἱ μοι ἐχρεῖ). εἰπερ εἶδε τὸν οὐκ ἴσιν
νέον. καὶ (εἰ μὲν σοι τὸν φάκελλον ἀπέδωκε) γὰρ
ψάλλω ὁ αὐτοῦ Πατριάρχῃ, πρὸς τὸν πρὸς τὸν αὐτοῦ
τὸν αὐτοῦ χαρῶν, γνωρίζον αὐτῷ, καὶ τὸν αὐτοῦ πρὸς
τὸν, ὅπως ἀπαυθίσθῃ παρ' αὐτῷ τὸν φάκελλον.
ἔσθον, καὶ τὸν οἰκίστον εἰχει, καὶ τὸν φῆμον ἄλλῳ,
τῇ τῇ τῇ αὐτοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

[illegible]